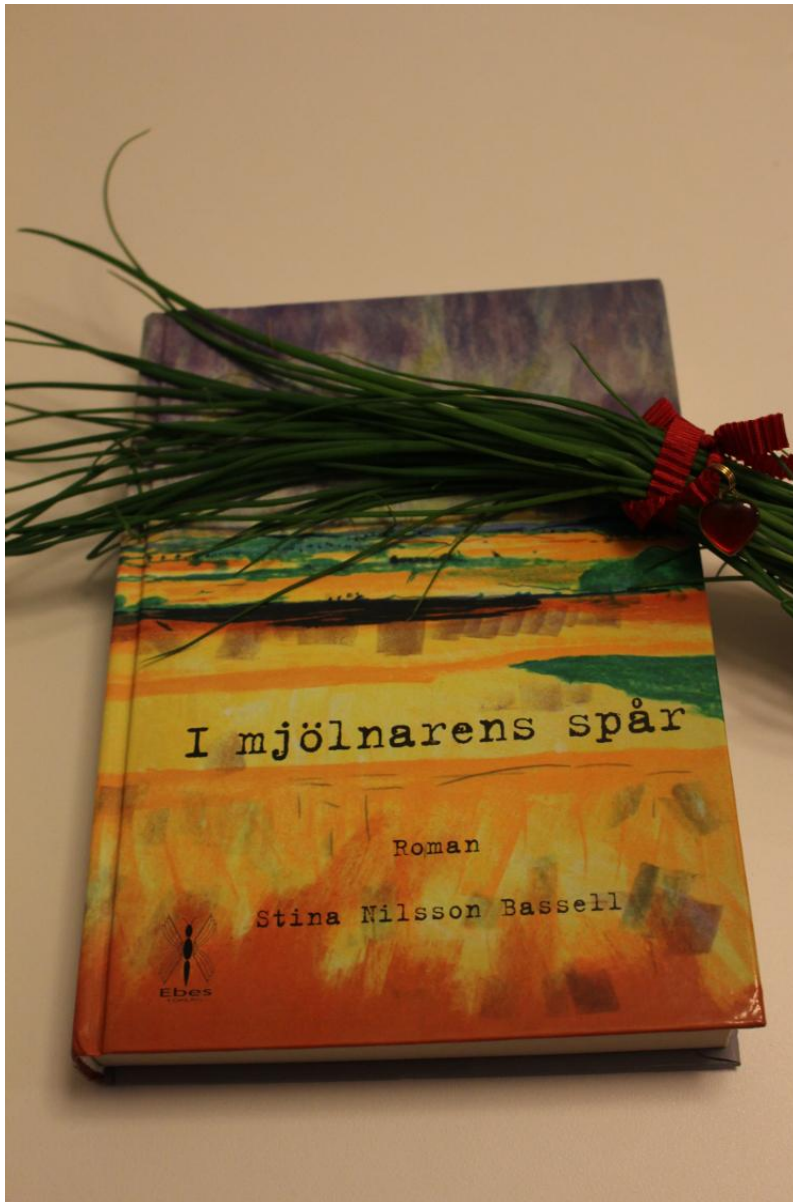

Bara böcker - Recension

I mjölnarens spår av Stina Nilsson Bassell

I mjölnarens spår får vi följa kvinnan Emma som när hon var 22 år gammal blev bortgift med den dubbelt så gamla storbonden Niklas Nilsson. Niklas Nilsson är ingen trevlig karl och livet på Havdellska gården blir inte lätt för Emma.

Antal sidor: 326

Utgivningsår: 2015

Förlag: Ebes förlag

Bokens första mening: ”Hon stirrar ut genom fönstret, bara stirrar.”

I boken får vi både följa den unga Emma som är lycklig och kär. Den unga Emma som har en tro på framtiden och ser framför sig ett lyckligt liv tillsammans med sin älskade Alfred. Så blir det dock inte. Emmas far gifter bort henne med den äldre och elake storbonden Niklas Nilsson. Vi får även följa med den mogna kvinnan Emma en dryga 40 år efter den ödesdigra dagen då hon blev tvungen att flytta in på Havadellska gården som Fru Nilsson.

Tiden på Havadellska gården har brutit ner den levnadsglada Emma och kvar är bara en spillra av den starka och livliga kvinna hon en gång var. Hon har glömt hur det är att älska och att vara älskade.

Sin ungdomskärlek Alfred har hon däremot inte glömt bort trots åren som gått. Emma och Niklas får en son, Axel. Niklas visar inte Emma någon kärlek, han ger all sin kärlek till Alex och lär honom hur han ska behandla Emma. Emma ska hållas med korta tyglar.

Hon ska hålla sig inne i huset, städa och laga mat. Inte sitta i finsoffan och inte äta på det fina porslinet. En hushållerska mer än en hustru och moder. När Niklas dör är Emma fortfarande fast på Havadellska gården. Nedbruten och trasig, utan vänner och utan någon annan familj än sonen Axel som allt inte står rätt till med i huvudet.

Tidigt i boken låter Emma en klänning som hon fick av sin far i sin ungdom spela upp minnen från en svunnen tid. Detta fick oss att börja tänka på hur starkt kläder faktiskt är förknippade med minnen. Generellt är det faktiskt en sak som vi tänkte på då vi läste boken hur författaren inte viker från att utreda karaktären av minnen från ens eget liv. Hur och vad minns man?

Med risk för att framstå som naiva glädjesökare tyckte vi båda att boken kändes lite långdragen i mitten där väldigt mycket fokuserade på det tragiska och bedrövliga i Emmas liv. Inte minsta ljusglimt i sikte. När du vill läsa något upplyftande som man mår bra av bör du sträcka dig efter en annan bok. Med det inte sagt att boken inte är läsvärd. I mjölnarens spår är intressant och språket stundvis nästan poetiskt med den är tragisk och varken läsare eller Emma ser mycket hopp om att det ska ske en ljusning.

En sak som är central och berättas på ett detaljerat och beskrivande sätt i boken är Emmas relation till sin far. Relationen är en intressant blandning av aktning och svek som lyfter läsarens intresse för historien.

Betyg Hjalmar:

Betyg Åsa: